

Declaratie de intenție

privind activitatea candidatei Marieta Avram ca viitor membru al Consiliului de Mediere

Subsemnata **Avram Marieta**, prin depunerea prezentei candidaturi la funcția membru în Consiliul de Mediere, îmi asum responsabilitatea de a acționa pentru reprezentarea intereselor profesionale ale mediatorilor, în îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de art. 20 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator.

Profesia de mediator este în România una dintre cele mai recente profesii liberale, cunoscând astfel atât entuziasmul, cât și avatururile inerente oricărui început de drum.

Reglementarea prin Legea nr.192/2006 a profesiei de mediator, instituirea structurilor de conducere ale profesiei, precum și înființarea asociațiilor profesionale, autorizarea unui număr din ce în ce mai mare de mediatori, au constituit etape deja parcurse, unele cu dificultăți, într-un proces complex de instituționalizare și autogovernare a profesiei.

Adoptarea noilor coduri de procedură, multiplicarea reglementărilor la nivel european au conferit medierii un cadru normativ tot mai vast care însă nu poate fi valorificat decât prin efortul continuu al fiecărui mediator în exercitarea profesiei cu devotament și inventivitate.

După Deciziile Curții Constituționale, medierea a intrat într-o nouă etapă, în cadrul căreia este necesară o poziționare corectă și realistă în raport cu celelalte profesii cu care mediatorul se intersectează, cu mediul social și de afaceri, într-un context ambivalent, caracterizat prin concurență, dar și colaborare.

Misiunea principală a Consiliului de Mediere în următoarea etapă este aceea de a sprijini dezvoltarea profesiei și afirmarea membrilor săi, ca veritabili profesioniști și furnizori de servicii apreciate prin calitate și performanță.

Pornesc de la premisa că îndeplinirea acestei misiuni este posibilă prin reunirea tuturor eforturilor și a tuturor resurselor de care dispune în prezent corpul profesional și îmi declar disponibilitatea de a susține strategiile, proiectele, precum și toate inițiativele care sunt necesare și utile pentru afirmarea și dezvoltarea profesiei de mediator.

În primul rând, a fi membru în Consiliul de Mediere înseamnă a fi membru într-un un **organism colegial** înființat pentru a organiza activitatea de mediere și pentru a servi interesul public al medierii în România, precum și nevoile corpului profesional de afirmare și reprezentare ca profesie autonomă în raport cu alte instituții publice și profesii. Pare un lucru foarte simplu, banal, dar tocmai asemenea lucruri simple se uită foarte ușor. Că fiecare membru al Consiliului de mediere, prin voința sa individuală trebuie să contribuie la formarea unei voințe comune a unui organism colegial. Consiliul de Mediere trebuie să devină el însuși un organism funcțional și dinamic, care să probeze competențe manageriale și instituționale, astfel încât inițiativele personale și voința individuală a fiecărui membru să se poată integra în decizii corecte, luate de la timp și care servesc intereselor generale ale profesiei. Creșterea

capacității instituționale de decizie și de acțiune a Consiliului de Mediere este, astfel, unul dintre principalele obiective care trebuie atinse, pentru ca acesta să-și poată îndeplini misiunea și atribuțiile prevăzute de lege. Având conștiința misiunii, a obiectivelor și a atribuțiilor Consiliului de mediere, în calitate de membru al acestuia înțeleg că trebuie să acționez împreună cu ceilalți membri ai Consiliului de Mediere, atât pentru luarea celor mai bune decizii la momentul potrivit, prin valorificarea tuturor oportunităților, cât și pentru punerea acestora în aplicare. Luarea deciziilor importante pentru organizarea și promovarea medierii, pentru reprezentarea și apărarea intereselor profesiei de mediator ca profesie autonomă și liberală, nu este și nu poate să constituie o sarcină ușoară la nivelul unui organism constituit din 9 membri. Atât Consiliul de Mediere, cât și Secretariatul tehnic pot și trebuie să fie așezate și să funcționeze pe principiile unui **management modern, performant**. Ceea ce pot să realizez individual, în cadrul Consiliului de Mediere, ca organ colegial, este să transfer pe cât de mult posibil din experiența și calitățile manageriale dobândite în funcțiile de conducere deținute până în prezent, atât în sectorul public (Ministerul Justiției, Facultatea de Drept a Universității din București, Înalta Curte de Casație și Justiție), cât și în cel privat (bancar și ca avocat) și, în același timp, să depun toate eforturile pentru cât mai bună funcționare a acestui organism. De asemenea, cred că viitorul Consiliu de Mediere, prin fiecare dintre membri săi trebuie să reconstruiască **încrederea și buna imagine de sine, precum și imaginea publică** a acestui organism profesional, pentru că percepția publică a profesiei de mediator depinde nu numai de percepția publică a mediatorului individual, ca profesionist, ci și de percepția publică a organismului reprezentativ al profesiei, de capacitatea acestuia de a intra într-un dialog constructiv și realist cu celelalte autorități și instituții publice, precum și cu reprezentanții altor profesii.

În al doilea rând, cred că, în cadrul actualei organizări a profesiei de mediator, luarea deciziilor importante pentru evoluția profesiei de mediator nu se poate face fără întărirea **capacității instituționale a Comisiei Consultative a Corpului Profesional**, care poate să fie comparată, prin lărga reprezentativitate, cu un „Parlament” al corpului profesional, în timp ce **Consiliul de Mediere poate să fie comparat cu „Guvernul” profesiei**. Cu cât activitatea Comisiei Consultative devine mai eficientă și se asigură o reprezentare corectă și onestă a organizațiilor profesionale în acest for, cu atât activitatea însăși a Consiliului de Mediere va fi, la rândul ei, mai eficientă. Doar prin conlucrarea continuă cu acest for, Consiliul de Mediere poate să devină în mod real „oglinda” profesiei de mediator și să reflecte corect în deciziile sale interesele corpului profesional, dar și interesele beneficiarilor serviciilor prestate de mediatori. Experiențele din ultimele luni în cadrul Comisiei Consultative au demonstrat că există la nivelul corpului profesional voința reală de implicare și că, în pofida diversității inerente și normale de opinii, este posibilă formarea unei voințe colective și sunt posibile demersuri și acțiuni concrete și coerente la nivelul acestui organism. Cred că însăși buna funcționare a Comisiei Consultative, ca forul cu cea mai largă reprezentativitate a profesiei trebuie să constituie o prioritate a viitorului Consiliu de Mediere. Maturizarea Comisiei Consultative a Corpului Profesional este, în această perioadă critică pentru mediere, fundamentală. Cred că acesta este un obiectiv care poate să fie atins, iar activitatea Comisiei Consultative după cele două decizii ale Curții Constituționale, a arătat că, deși sunt încă foarte multe de făcut, aceasta poate să-și asume responsabilitatea coagulării forțelor și formării unei voințe autonome a corpului profesional.

În relația dintre Consiliul de mediere și Comisia Consultativă este însă necesar să se respecte principiile de reprezentare onestă și corectă a intereselor mediatorilor, prin intermediul organizațiilor profesionale. Nu numai că membrii Consiliului de Mediere trebuie să respecte propriul cod de etică, dar este necesar să se instituie un cadru adecvat de respectare a voinței reale a asociațiilor profesionale și de consultare reală a membrilor asociațiilor profesionale, prevenindu-se distorsionarea formării voinței colective autonome în cadrul Comisiei consultative. Cred că trebuie evitate „cumulul de funcții” și orice percepție a unui conflict de interese între calitatea de membru al Consiliului de Mediere și cea de președinte al unei asociații profesionale, respectiv reprezentant al acesteia în Comisia Consultativă. În acest sens, dacă voi fi aleasă în funcția de membru al Consiliului de Mediere îmi voi da demisia din funcția de președinte a Colegiului Mediatorilor și nu voi mai reprezenta asociația profesională la lucrările Comisiei Consultative.

Puntea de legătură dintre Consiliul de mediere și Comisia consultativă ar trebui s-o constituie strategia, direcțiile, obiectivele și planurile de măsuri de dezvoltare a medierii în următorii patru ani. În acest sens, cred că atât asociațiile profesionale, cât și viitorul Consiliu de Mediere vor trebui să aibă în vedere strategia adoptată de actualul Consiliul de Mediere la sfârșitul anului 2014, ca bază de dezbateri, care să permită decizii și acțiuni coerente la nivelul corpului profesional.

Prin colaborarea celor două organisme, respectiv Consiliul de Mediere și Comisia Consultativă, prin acțiuni coerente și continue se poate crea în timp „o cultură a medierii”, la nivelul corpului profesional, având ca nucleu valori umane fundamentale, precum: autodeterminare, comunicare, toleranță, compromis, astfel încât mediatorii să fie percepuți la nivel social nu doar ca individualități, ci ca un veritabil corp profesional a cărui misiune socială este corect evaluată și promovată.

În al treilea rând, cred că una dintre prioritățile viitorului Consiliu de Mediere și, implicit, a Comisiei consultative a Corpului Profesional o constituie adoptarea Statutului mediatorului. O profesie organizată și matură se definește nu numai prin organele care o reprezintă, ci și prin statutul ei, care constituie o veritabilă „cartă fundamentală”, „Biblia” a profesiei respective, care reflectă valorile pe care le promovează, principiile, dar și regulile interne care o guvernează. O profesie „centrată” în sine este o profesie coagulată în jurul propriului statut. Dacă legea este generală, imperfectă sau insuficientă, statutul profesiei este acela care trebuie să reflecte conștiința corpului profesional. Legea este cadrul normativ exterior al unei profesii, statutul este cadrul său normativ interior și arată cum și-a internalizat profesia respectivă misiunea socială, rolul, valorile pe care se întemeiază.

Spre deosebire de alte legi de organizare și funcționare a unor profesii, Legea nr. 192/2006 nu arată care sunt serviciile pe care poate să le presteze mediatorul și s-a creat percepția că „procedura de mediere” ar fi singura activitate pe care o pot realiza mediatorii. Toate celelalte profesii descriu pe larg, în domeniul lor de activitate, o gamă foarte largă și diversificată de servicii pe care le pot presta, fără a se limita la un anumit tip de „procedură”. Or, cred că rolul principal al viitorului statut este acela de a structura activitățile prestate de mediatorii, serviciile pe care mediatorii le pot presta, pentru ca, în funcție de nevoile reale, interne ale părților să se poată forma și dezvolta o veritabilă „piață de medierii”. Dincolo de procedura

medierii propriu-zise, mediatorul poate, de exemplu, să ofere consultanță și asistență în vederea prevenirii și rezolvării disputelor, poate să faciliteze negocierile, chiar în lipsa unor întâlniri comune a părților. Identificând nevoile reale, interne ale părților, mediatorii își identifică și diversifică serviciile, pentru că „piața medierii” nu se poate construi decât dacă o nevoie reală se întâlnește cu un serviciu adecvat care s-o satisfacă. Nu este rolul Consiliului de Mediere, nici al Comisiei Consultative să facă „marketing”, ci al fiecărui mediator în parte. Însă statutul bine definit al unei profesii, bazat pe conștiința clară a serviciilor pe care ea poate să le ofere oamenilor este baza și, într-un sens larg, **primul document de „marketing” al unei profesii.**

În sfârșit, dar nu în ultimul rând, cred că, pe aceste baze, poate să fie continuat **procesul de corelare a cadrului legislativ în domeniul medierii.** Nu cred că legea este panaceu universal. Cred că o profesie se clădește și se dezvoltă în primul rând prin organismele ei reprezentative puternice, printr-o bună imagine de sine și publică, printr-un statut care pune profesia și pe cei care o slujesc în serviciul unor nevoi reale ale oamenilor.

Însă, o lege bună poate să susțină toate aceste eforturi. După decizia Curții Constituționale referitoare la ședința de informare asupra avantajelor medierii, modificarea legislativă este chiar necesară, pentru că, din păcate, s-a creat percepția greșită că însăși medierea este neconstituțională sau inutilă, ceea ce a marcat un declin regretabil al profesiei. Or, această percepție eronată poate și trebuie să fie corectată. De aceea, legiuitorul trebuie să-și asume, la rândul lui, această responsabilitate față de profesia de mediator și să realizeze adaptările necesare legii, prin instituirea unui cadru legal normal, corect, care să permită dezvoltarea profesiei. În acest sens, în calitate de membru al Consiliului de Mediere voi continua demersurile pe care le-am făcut până în prezent, în calitate de președintă a Colegiului Mediatorilor, în sensul dialogului cu celelalte instituții și autorități competente, inclusiv Ministerul Justiției, ca inițiator al legii, cu Consiliul Superior al Magistraturii și reprezentanții celorlalte profesii juridice, pentru a realiza modificările legislative necesare, discutate în cadrul corpului profesional.

Marieta Avram

12.02.2015